

Dag 5, de laatste

De laatste dag in Engeland, het zit er weer op. Moe, voldaan, veel gezien, veel meegemaakt. Niet iedere dienst was perfect, maar ook dat maakt niet uit. 52 mensen die een week lang hun gezamenlijke passie ten gehore brengen. Daar hoort natuurlijk veel oefenen bij, maar vooral ook veel plezier.

Nu we hier zo zitten, even apart, om een dagverslag te typen horen we in de grote zaal iedereen praten en samen nu al herinneringen op te halen. Durham, handpoppen, voormalig koorleden. Samen maken we ook nieuwe herinneringen. Soms wat zwaarder, maar vooral de verbondenheid in de liefde voor de muziek.

Vandaag was een typisch Engelse dag, we waren in Newcastle en daar regende het de hele dag, er waren ook heel veel voetbalsupporters want er bleek een Champions League wedstrijd te zijn (volgens ons heeft Newcastle verloren, beetje jammer, maar goed).

De kathedraal van Newcastle hebben we vandaag mogen bezoeken. Gelegen in het centrum van Newcastle werden we ontvangen in het choirhouse van de kerk. Opgeruimd was het niet. Daardoor werd duidelijk zichtbaar dat het een artistiek kloppend hart heeft en daar hebben we ook van mogen genieten.

De dienst in Newcastle was toch weer anders dan dat we tot nog toe hadden gezongen. Kleiner, knusser en warmer vergt nog meer voor de vermoeide stem. Toch hebben we een prachtige uitvoering van de Evensong gehad. Nu hadden we de vrijheid om aan het begin van dienst het Sicut te kunnen zingen. Als laatste hebben we na de dienst gezamenlijk voor de laatste keer het Ubi Caritas mogen zingen.





We speelden de hele koorreis “stille aanbieder”. De hele week was het raden, spelen en lief doen. De grote winnaars waren Joyce en Victor, bekijk vooral even de foto hiernaast.

Ondertussen, ja echt waar, tijdens het uitwerken van dit verslag vindt er nog een onthulling plaats!

Traditioneel wordt de laatste avond afgesloten met de Bonte Avond. Er waren twee aanmeldingen en toen waren er opeens vijf aanmeldingen! Dat belooft wat. Het bestuur trapte de avond af met een poppenspel. Wat hebben we hier verschrikkelijk veel plezier mee gehad, niet alleen de uitvoering, maar ook in de voorbereiding natuurlijk! Willemein, Lies, Tonny en Henny hebben hier heel veel plezier en energie ingestoken.



De Bonte Avond werd aangevuld met een quiz over (Engelse) TV shows, kennis van het reismagazine, live entertainment van twee frisse koorleden, herinneringen aan oud-koorleden en inspirerende verhalen. Naast het lachen wordt natuurlijk ook een traantje weggepinkt, maar de overheersende zaak is weer een super geslaagde koorreis waar we in de komende jaren weer veel plezier uit gaan putten.

De drank vloeit, de muziek is versprongen naar de jaren '80, '70 en misschien nog eerder. Wat rest ons? De bootreis naar huis waar iedereen de draad van “het normale leven” weer oppakt, maar iedere donderdagavond, en zeker de aankomende, zullen in het teken staan van deze reis en misschien een klein beetje richting de Kerst natuurlijk ;-)